

jeg kunde sige mere end det Beløb, som den ærede Krigsminister har begjæret, naar man blot faae hen til, hvad de Paagjældende virkelig kunne behøve; men det, som min ærede Ven, der sidst havde Ordet, ikke forekom mig at have lagt tilstrækkelig Vægt paa, det er, om vi ikke derved komme i en uforvarlig Stilling med Hensyn til alle andre aldeles lige berettigede og omtrent aldeles lige stillede Soldater, og navnlig med Hensyn til dem fra Holsteen, ved at bevilge det Beløb, Krigsministeren forlanger for Afdelingerne i Holsteen, uden at bevilge Nogetsomhelst t. Ex. for Afdelingerne her i Kjøbenhavn (Hør!). Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand fra Nykjøbing paa Falster (Monrad) saa klart har fremstillet dette Forhold, at jeg virkelig ikke veed Noget at sige dertil. Skulde det være fornødent at gjøre et særligt Tilbud for Hærsafdelingerne i Holsteen, da forekommer det mig, at det nødvendigvis samtidigt dermed maatte komme under Overveelse, hvorvidt noget Lignende maatte gjøres ogsaa andetsteds og navnlig her. Dette er ikke skeet, og jeg troer ikke, at Nogen egentlig vil mene, at det bør skee, men jeg troer tillige, at der er noget — om jeg tør bruge det Udtryk — Overdrevet og ikke ganske Rigtigt i, hvad den ærede Krigsminister har anført for at skildre Stillingen i Holsteen. Han har nemlig talt om Nødvendigheden af at leve, som han har udtrykt sig, „paa Bærtshuus“, og jeg maa tilføje, at jeg troer, at der dertil er en ganske skjæv og lidet ønskelig Opfattelse af Forholdene, navnlig fra den ærede Ministers Side. Livet paa Bærtshuse, som han sagde, er ikke blot som oftest et demoraliserende Liv, men det er ogsaa et mere kostbart Liv end noget andet, og jeg hender tillige saameget af det militære Livs Fordringer, at jeg veed, at een af Bestyrelsens Opgaver i Fredstid maa være den, at gribe enhver Leilighed til at vænne Tropperne til at hjælpe sig under vanskelige Forhold, og i Særdeleshed at hjælpe sig i det maatte vanskelige af alle Forhold, at subsistere godt og billigt, og hvorved skeer det? Sikkerlig ikke ved at søge Bærtshuuslivet, som bliver dobbelt farligt og befordret under de særegne politiske og sociale Forhold, der,

som den ærede Minister syntes at sigte til, ere tilfede derovre; men det skeer derved, at Tropperne, Officererne saavel som de Menige, indrette sig noget paa Feltod, indrette sig paa, hvad man i andre Lande og her i Landet, saavidt jeg veed idetmindste i Marinen, kalder at leve i „Messe“, og da maa det tilføjes, at der ikke blot kan stilles, om man vil, tarveligere og dog ikke utilstrækkelige Fordringer, men at disse Fordringer ogsaa kunne afholdes med Udgifter, som paa meget nær ingenlunde vilde naae til det, som Bærtshuuslivet, selv det allertarveligste, vilde forde. Jeg under saa vist som Nogen de tarveligt afslagne Medborgere, hvorom der her er Tale, Alt, hvad der kan tilkomme dem, men vi maae ikke overse, at det har en ganske anden vigtig Betydning, der gjør sig gjældende, og at det kan drage meget vigtige Følger efter sig, hvad vi gjøre i dette enkelte Stykke. Jeg underskriver derfor med fuld Overbeviisning den Betragtningssmaaede af Forholdene, som den ærede Rigsdagsmand fra Nykjøbing paa Falster (Monrad) har gjort gjældende, og jeg kan, saaledes som Sagen foreligger, paa ingen Maade være i Tvivl om, at man maa indskrænke sig til Forslaget Nr. 20, hvorved et meget væsentligt Rønningbidrag vil gives de Vedkommende, og hvorved vi tillige have vilst, at vi ved vor Stemmegivning stræbe at komme tilbage til at indføre et Lighedens forhold.

Krigsministeren: Det har vistnok været Regjeringens Formaal saasnart som muligt at lade indtræde enhver mulig Besparelse, ogsaa i den heromhandlede Henseende; derfor blev der i det først forelagte Budget i Efteraaret foreslaaet en Reduction af Cantonnements- og Bespisningsstillaget til det Halve, men dette Forslag blev affattet i August Maaned, altsaa længe, førend det skulde træde i Kraft, idet det nemlig først skulde træde i Kraft den 1ste April i indværende Aar. Siden den Tid have Omstændighederne og Forholdene i Hær- og Flotillets Henseende til Priser og Levesmaaede imidlertid ikke forandret sig til det Bedre, men snarere til det Værre, idet Levemaaden for Soldaten saavel som for Officeren er kostbarere nu, end den var før, idetmindste ikke billigere. Jeg anførte nylig, at ifølge de ind-